

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop Rijkswaterstaat, onderdeel van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, heeft gereageerd op zijn verzoek tot schadevergoeding.

Beoordeling

Algemeen

I. Bevindingen

Op 4 maart 2010 heeft verzoeker een verzoek om schadevergoeding ingediend bij Rijkswaterstaat (hierna: RWS). Dit verzoek om schadevergoeding zag op ruitschade, die zou zijn ontstaan op 28 februari 2010 door een opspringende steen tijdens het rijden op de autosnelweg A1 ter hoogte van hectometerpaaltje 22.1. Verzoeker heeft daarbij een foto van de schade aan zijn voorruit meegestuurd.

Bij brief van 2 april 2010 heeft RWS het verzoek om schadevergoeding afgewezen. RWS stelt zich daarbij - samengevat - op het standpunt dat steenslagschade tot het normale risico, dat is verbonden aan deelname aan het verkeer, behoort en dat de toedracht van het voorval en de opgelopen schade onvoldoende is aangetoond.

Bij e-mails van 7 april 2010 en 13 april 2010 heeft verzoeker zich bij RWS beklagd over de afwijzing van zijn verzoek om schadevergoeding. Bij e-mail van 13 april 2010 heeft RWS haar eerder ingenomen standpunt herhaald.

II. Beoordeling

Verzoeker klaagt over de wijze waarop RWS op zijn verzoek tot schadevergoeding heeft gereageerd.

Het motiveringvereiste houdt in dat het handelen van een bestuursorgaan feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering.

Het standpunt van RWS, dat het aan verzoeker is om bewijs te leveren, dat verzoeker op een bepaalde plaats schade heeft opgelopen is juridisch gezien juist. Ook het standpunt van RWS, dat steenslagschade tot het normale risico, dat is verbonden aan deelname aan het verkeer, behoort, is niet onjuist.

Bij steenslagschade is het echter zeer lastig om bewijs te leveren: veel mensen zitten alleen in de auto en hebben zodoende geen getuigen, kunnen en mogen niet uitstappen om een foto van het wegdek te maken en het is over het algemeen ook niet realistisch haalbaar om op de vluchtstrook te gaan wachten totdat politie of RWS is gearriveerd om een eventueel rapport op te maken.

Verzoeker heeft derhalve enkel datum, tijdstip en plaats van het optreden van de schade genoteerd. Daarnaast heeft hij een foto van de schade gemaakt. Op de foto is overigens niet het kenteken van de auto te zien. Indien dit de eventuele vergoeding van de schade in de weg stond, dan was het redelijk geweest indien RWS verzoeker in de gelegenheid had gesteld om dit gebrek aan te vullen.

RWS geeft zelf op haar website aan dat, indien een schadeclaim wordt ingediend, eerst moet worden vastgesteld of op de gegeven plaats en tijdstip een gebrek aan de weg was of dat de weg niet in goede staat verkeerde. Verzoeker heeft datum, tijdstip en locatie van het voorval aan RWS meegedeeld. Echter, uit de schade afwijzingsbrief blijkt niet dat RWS met die gegevens een onderzoek heeft ingesteld naar meldingen en andere feiten over de staat van de weg ten tijde van het ontstaan van de schade. Verzoeker wordt er enkel op gewezen dat steenslagschade tot het normale risico van automobilisten behoort en dat, indien hij van mening is, dat hij wel recht heeft op schadevergoeding, hij maar extra bewijs moet leveren.

De staat van de weg is een essentieel punt bij de beoordeling van een verzoek om schadevergoeding. RWS had zodoende in haar afwijzingsbrief in dienen te gaan op mogelijk te achterhalen informatie over de staat van de weg. Door dit na te laten heeft RWS gehandeld in strijd met het vereiste van een behoorlijke motivering.

De onderzochte gedraging van RWS is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de minister van Verkeer en Waterstaat is gegrond, wegens strijd met het vereiste van een behoorlijke motivering.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman beveelt de minister van Verkeer en Waterstaat aan om het verzoek om schadevergoeding opnieuw te onderzoeken met inachtneming van hetgeen de Nationale ombudsman in dit rapport heeft overwogen.

Onderzoek

Op 7 april 2010 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer Z. te Ermelo met een klacht over een gedraging van de minister van Verkeer en Waterstaat (Rijkswaterstaat).

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Verkeer en Waterstaat verzocht op de klacht te reageren, een aantal vragen te beantwoorden en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de minister gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en aan te vullen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Klacht van verzoeker van 7 april 2010.

E-mail van verzoeker van 13 april 2010.

Brief van de minister van Verkeer en Waterstaat van 8 juni 2010.

E-mail met bijlagen van de minister van Verkeer en Waterstaat van 10 juni 2010.

Reactie van de minister van Verkeer en Waterstaat op het Verslag van bevindingen van 15 juli 2010.

Reactie van verzoeker op het Verslag van bevindingen van 20 juli 2010.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.